

[Arbejdsministeren]

Jeg tror, der er én ting, man må gøre sig helt klart. Risikoudvalget blev nedsat i 1980 for at skulle finde frem til, hvad der var af farlige stoffer.

I 1982 beder man en række virksomheder om at give oplysninger, som virksomhederne overhovedet ikke er forpligtede til at give, men de giver dem mod, at de bliver betragtet som fortrolige.

Risikoudvalgets betænkning er endnu ikke offentliggjort, men bliver det formentlig her engang i slutningen af april 1985. Imidlertid har der været en fantastisk udvikling inden for arbejdsmiljøet, således at nogle af de virksomheder, som er nævnt i den fortrolige liste, ikke længere er farlige, måske også fordi virksomhederne ikke længere bruger det pågældende stof, men bruger andre stoffer i dag, og det viser jo noget om, hvor hurtigt det går på arbejdsmiljøområdet.

Dernæst vil jeg sige til fru Anne Grete Holmsgård, at jeg ikke på noget tidspunkt ville have drømt om at offentliggøre den liste, som er fortrolig, først og fremmest af hensyn til det løfte, der har været givet virksomhederne, men sandelig også af hensyn til befolkningen, for det, der kan ske, er, at man kan få et urigtigt indtryk af, at der er tale om farlige virksomheder, som måske ikke er farlige; i hvert fald ved vi, at en del af dem ikke længere er farlige. Til gengæld er der måske virksomheder, der er farlige, som ikke er med på den liste. Derfor synes jeg, det er mere relevant at afvente den liste, der nu kommer fra miljøministeren, hvor man på baggrund af Sevesodirektivet har indhentet oplysninger fra virksomhederne, som er givet til kommunerne, og som nu bliver indsamlet og vurderet i miljøministeriet og derefter offentliggjort. Der har vi de nyeste oplysninger om, hvilke virksomheder der arbejder med farlige stoffer, og hvad vi kan gøre for at få løst eventuelle arbejdsmiljøproblemer i forbindelse dermed.

Risikoudvalget har siddet siden 1980 og skal først til at afgive betænkning efter at have siddet i 5 år. Jeg mener ikke, det er normalt, at et udvalg løbende, medens det sidder og arbejder, f.eks. giver oplysninger til ministeriet, men da udviklingen er gået så hurtigt, må vi konstatere, at nogle af de oplysninger, der er indsamlet for 3 år siden, ikke er relevante i dag.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg glæder mig også til, at der kommer en liste fra miljøministeriet, for listen kan dårlig blive værre end den, der findes, og jeg har stor tiltro til, at den faktisk bliver meget mere kvalificeret end den, der er blevet fremlagt af det særlige risikoudvalg.

Endelig vil jeg stille det konkrete spørgsmål, om man overhovedet har foretaget noget som helst check af de oplysninger, virksomhederne er kommet med. I det bilag, vi har fået, står der, at virksomhederne skulle tilbagekomme inden den 25. juni 1982. Det er snart 3 år siden, og det er derfor ikke uinteressant, om man har brugt de 2½ års mellem-liggende periode til at foretage check af, hvad det egentlig var for en liste, man havde fået frem gennem arbejdsudvalget.

Leif Hermann (SF):

Jeg synes ikke, arbejdsministeren svarede mig på spørgsmålet om, hvor megen mening der er i at fortroligstemple oplysninger, som for en betydelig del af virksomhedernes vedkommende – det drejer sig jo kun om navn og adresse – er tilgængelige i de amtskommunale tekniske forvaltninger. Men jeg kan forstå, at jeg må tænke mig til det svar.

Så vil jeg godt spørge, om arbejdsministerens svar skal forstås således, at den form for registrering af virksomhederne, som risikoudvalget har foretaget, er spildt.

Endelig vil jeg spørge, om det forhold, at oplysninger er ufuldstændige, er et forhold, der alene kan begrunde fortrolighed.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg vil gerne sige til hr. Leif Hermann, at det var ikke på grund af manglende vilje, at jeg ikke besvarede hans spørgsmål, men en minister kommer også i den situation, at der bliver stillet en række spørgsmål, som man ikke kan nå at besvare – ministre får også rød lampe.

Jeg vil gerne først sige til fru Anne Grete Holmsgård, at risikoudvalget har indhentet oplysninger fra 160 virksomheder og startede i 1982. Vi har i arbejdsministeriet ikke været bekendt med denne liste, før den dukker op i den offentlige debat, ligesom vi normalt ikke er bekendt med, hvad et udvalg, der sidder i 5 år, arbejder med i detaljer.